

РЕШЕНИЕ

№ 27573

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10265** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е във връзка с определение № 6718/03.06.2024 г. по адм.дело № 2282/2024 г. по описа на Върховния административен съд, с което делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София-град.

Подадена е жалба от сдружение „Българска федерация по авто-мото и офроуд туризъм“ (БФАМОТ), със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от П. П. – председател на УС, чрез адв. Р. против Заповед № РД-10-1/26.01.2024 г. на министъра на младежта и спорта, с която на основание чл. 23, ал. 1, т. 1, предложение първо във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) на жалбоподателя е отказано издаването на безсрочен спортен лиценз за спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗФВС за вида спорт „авто-мото и офроуд туризъм“.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Акцентира се върху обстоятелството, че БФАМОТ е единствената спортна федерация в България, която развива спортни дейности, за чието практикуване е необходим автомобил, мотоциклет или друга МПС и които едновременно с това се практикуват сред природата и имат туристически характер. Посочено е, че в подаденото заявление БФАМОТ е поискала да ѝ бъде издаден спортен лиценз по чл. 18, ал. 2, т. 1, предл. 2 от ЗФВС за три сходни вида спорт –

автотуризм, мототуризм и офроуд туризм, докато в мотивите на оспорената заповед се коментирал само един вид спорт - „авто-мото и офроуд туризм“. Твърди се, че органът е издал заповедта в нарушение на чл. 53, ал. 1 от АПК, тъй като е изискал мнението и на други органи, без това да е предвидено в процедурата за издаване на спортен лиценз. Твърди се, че административният орган неправилно е приложил разпоредбата на чл. 23, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗФВС, тъй като развиваните от БФАМОТ спортове автотуризм, мототуризм и офроуд туризм не са разновидности нито на туризма (Българска федерация по туризм), нито на мотоциклетизма (Българска федерация по мотоциклетизъм) или на автомобилния спорт (Автомобилна федерация на България), а са самостоятелни спортове и подлежат на самостоятелно лицензиране.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли съдът да отмени издадения отказ, като на основание чл. 173, ал. 3 от АПК задължи органа да издаде поискания спортен лиценз. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Министърът на младежта и спорта се представлява от юрк. Хюлия Х., която оспорва жалбата и моли съдът да отхвърли същата, като поддържа изложеното в представени по делото писмени бележки.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.04.2022 г. СНЦ „Българска федерация по авто-мото и офроуд туризм“ подало заявление вх. № 14-00-649 до министъра на младежта и спорта за издаване на спортен лиценз по чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗФВС – за федерация по един или сходни видове спорт. Към заявлението били приложени всички необходими документи по чл. 20 и чл. 21 от ЗФВС, в т. ч учредителен договор и описание на дейностите по сходните видове спорт – авто-туризм, мото-туризм и офроуд туризм. От административния орган били изискани становища за наличие или липса на сходство с дейността за заявителя от сдружение „Автомобилна федерация на България“, сдружение „Българска федерация по мотоциклетизъм“, както и от Национална спортна академия „В. Л.“. В становищата и на трите организации било посочено, че има припокриване между дейностите на заявителя и дейностите на другите федерации, които вече притежават спортен лиценз. В докладна записка вх. № 14-00-649/12/28.09.2023 г. директорът на дирекция „Спорт за високи постижения“ към Министерството на младежта и спорта изразил мнение, че заявената дейност от БФАМОТ представлява дисциплини от различни по вид спорт, за които има издадени спортни лицензи.

На заседание на Комисията по лицензиране и регистриране към Министерството на младежта и спорта, обективизирано в протокол № 1/12.01.2024 г. единодушно било взето решение да се предложи на министъра на младежта и спорта да издаде заповед за отказ за издаване на спортен лиценз по така подаденото заявление на жалбоподателя.

С оспорената в настоящото производство заповед № РД-10-1/26.01.2024 г. на министъра на младежта и спорта на основание чл. 23, ал. 1, т. 1, предложение първо във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗФВС на жалбоподателя било отказано издаването на безсрочен спортен лиценз за спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗФВС за вида спорт „авто-мото и офроуд туризм“. В мотивите си административния орган посочил, че заявените от БФАМОТ дейности представляват разновидност на видовете

спорт „автомобилен спорт“, „мотоциклетизъм“ и „туризъм“, за които вече има издадени спортни лицензи на други федерации.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, видно от разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗФВС, съгласно която министърът на младежта и спорта или оправомощено от него длъжностно лице с мотивирана заповед отказва издаването на спортен лиценз. Същата е в предвидената от закона писмена форма и съдържа нормативно установените реквизити в чл. 59, ал. 2 от АПК, в т. ч. фактически и правни основания за постановения отказ. В производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съдът не споделя аргумента на жалбоподателя, че административният орган е нарушил чл. 53, ал. 1 от АПК, като е поискал становище по преписката от други органи. В чл. 22, ал. 6 от ЗФВС изрично е посочена възможността на решаващия орган да изисква допълнителна информация и становища от държавни органи, външни експерти и организации по представените от заявителя документи и информация.

На следващо място административният орган е приложил правилно материалния закон по следните съображения:

Оспореният отказ е издаден на основание чл. 23, ал. 1, т. 1, предл. първо от ЗФВС, съгласно който спортен лиценз не се издава, когато вече има издаден такъв за дейността, за която заявителят кандидатства. Това основание произтича от изискването, залегнало в нормата на чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗФВС, че спортен лиценз се издава само на една спортна федерация по един или сходни видове спорт. Правилно е заключението на административния орган, че дейностите на заявителя, за които се иска издаване на спортен лиценз, а именно: авто-туризъм, мото-туризъм и офроуд туризъм, се припокриват с дейностите на други федерации, на които вече е издаден такъв лиценз.

Видно от съдържанието на Устава на БФАМОТ и неговите основни цели, предмет на сдружението се явява комплексна дейност, насочена към повишаване нивото на физическа активност на членовете на клубовете, обединени в сдружението, чрез създаване на условия за активен отдих и мото-спорт туризъм сред природата, чрез социален туризъм и туристически моторни спортове. В описанието на дейностите по видовете спорт, за които се иска издаване на спортен лиценз е посочено, че: авто-туризмът включва: национални туристически авто-походи, национални туристически авто-събори, национални авто-събори, туристическо рали, дрифт, драг, и др; мото-туризмът включва: национални туристически мото-походи, национални туристически мото-събори, национални мото-събори, както и спортните дисциплини - мото ориентиране, мото маратон, мото офроуд бързо/тежко рали, мото драг; офроуд туризмът включва: национални туристически офроуд походи, национални туристически офроуд събори, национални туристически офроуд маратони, национални спортно-туристически офроуд мероприятия.

В становището на Българската федерация по мотоциклетизъм (БФМ) е посочено, че описаните спортни дисциплини, включващи се в мото-туризма, имат своите аналози в БФМ и са установени шампионати под имената: ендуро, хард ендуро, рали рейд,

триал, мотокрос и драг рейсинг. Акцентираща се и върху обстоятелството, че Международната федерация по мотоциклетизъм, чиито член е БФМ, организира и ръководи туристически събори, както и определени международни шампионати специално създадени за туристически мотоциклетисти.

В становището на сдружение „Автомобилна федерация на България“ (АФБ) е обърнато внимание на обстоятелството, че всички членове на БФАМОТ са автомобилни спортни клубове, което личи от тяхното наименование. Посочените от БФАМОТ дейности и спортни дисциплини изискват специално подготвени автомобили, характерни за състезания по офроуд, а не за туризъм. Тези дисциплини се осъществяват от АФБ към „Комисия крос кънтри рали и офроуд“, като такива шампионати се провеждат ежегодно. Направено е уточнението, че клубовете-членове на АФБ организират офроуд клубни сбирки с цел туризъм, офроуд преходи и офроуд събори, за което уведомяват АФБ, получават разрешения от местни и държавни власти и получават виза (разрешение) за провеждане на събитието.

С оглед посочените становища се налага заключението, че дейността, за която БФАМОТ иска да ѝ бъде издаден лиценз, вече се осъществява от други спортни федерации. Чрез изземването на част от дейностите на лицензирани федерации не се създава специфичен, уникален или комплексен предмет на дейност, а се засягат дейността и правата на субекти, които са получили разрешение от компетентния орган да управляват съответните спортове. На следващо място, споменатото от жалбоподателя обстоятелство за наличие на федерация по офроуд в Италия – Federazione Italiana Fuoristrada – не обвързва българските компетентни органи и не представлява предпоставка за лицензирането на такава и в България.

Ето защо предвид липсата на отменителни основания по чл. 146 от АПК спрямо оспореният административен акт, заповед № РД-10-1/26.01.2024 г. на министъра на младежта и спорта следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна, а жалбата срещу нея – отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, което е поискано своевременно, като при определяне размера му съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал.8 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, като в тази връзка, съобразявайки фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, определя същите в размер на 100,00 лв..

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, подадена от сдружение „Българска федерация по авто-мото и офроуд туризъм“, [населено място], представлявано от П. П. – председател на УС, чрез адв. Р. против Заповед № РД-10-1/26.01.2024 г. на министъра на младежта и спорта.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 3 от АПК сдружение „Българска федерация по авто-мото и офроуд туризъм“, [населено място] ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА Министерството на младежта и спорта сумата от 100,00 лв. направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: